

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Ida Ralevská		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika / Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad.rok	2018/2019
Název práce	Realizace muzikálu ve studentských podmínkách. Žánrová analýza filmu La la Land jako první krok k režijnímu vedení filmu s muzikálovými prvky		
Oponent práce	MgA. Martin Velič		

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Naplnění tématu a rozsah práce					X		
Nastavení cílů a metod práce				X			
Úroveň teoretické části práce				X			
Úroveň analyticko-výzkumné části práce					X		
Splnění cíle práce				X			
Struktura a logika textu				X			
Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu				X			
Inovativnost, kreativita a využitelnost					X		
Jazyková a formální úroveň práce, přílohy				X			
Konzultace studenta							X

Muzikál, či tanečný film, ako žánre, vykazujú obecné veľké divácke preferencie. Študentka sa zároveň netají ďalšou ambíciou pokračovať v skúmaní tohto žánru, preto je teoretická reflexia Idy Ralevskej rozhodne prínosná najmä pre jej realizačnú prax. Jej teoretické východiská sa opierajú najmä o klasické texty odbornej literatúry, jej znalosť filmovej tvorby daného žánru v dobe zlatého veku Hollywoodu, či rozhovory s tvorcami skúmaného žánru v súčasnosti.

Autorka sa sústreďuje na genézu muzikálu, či tanečného filmu v historickom kontexte, vychádzajúc z klasického muzikálu ako Funny Face, West Side Story, či My Fair Lady a jeho neskoršiu podobu – vo filmoch ako Grease, či Saturday Night Fever. Následne analyzuje tvorbu súčasných muzikálových tvorcov na príklade filmu La la Land, ktorú v závere aplikuje na svoj vlastný muzikálový počín – bakalársky film TERNO.

V úvodnej časti práce však uchopila Ida Ralevská vybranú tému tak trochu naivne – ak nás chce totiž autorka previezť historickým prierezom muzikálovej tvorby, potom by bolo prínosné analyzovať v práci aj vývoj filmovej reči a výrazových prostriedkov daného žánru.

Namiesto toho sa však stávame čitateľmi superlatívov a subjektívnych tvrdení. Vlastné názory a postrehy sú samozrejme žiadané, avšak na príslušných miestach a nie pri všeobecne platných tvrdeniach. Autorský rozhľad oceňujem v podkapitole definície žánru, kde Ida Ralevská sama analyzuje muzikál ako taký a vyhýba sa prebratým názorom, čo považujem za prejav hlbšej znalosti danej problematiky.

Autorka prejavuje hlboký záujem o vybranú tému. V texte však používa citovo zafarbené slová, čo uberá na dojme vedeckej povahy práce. Zároveň zvolené výrazové prostriedky ovplyvňujú plynulosť textu a uberajú práci na kvalitatívnej úrovni.

Študentka heslovite popisuje vybrané charakteristické znaky muzikálu. Úroveň bakalárskej práce však umožňuje, aby tieto vybrané prvky popísala viac do hĺbky a následne ich použila v analytickej časti. Práca by tak nadobudla celistvejší charakter. Autorka uplatňuje analytickú metódu na základe získaných poznatkov zo štúdia odbornej literatúry. Absentuje však detailnejšie ponorenie sa do problematiky.

Napríklad podkapitola s názvom „Filmové postupy“ je značne podcenená – práve tento moment totiž považujem za kľúčový z hľadiska filmovej analýzy žánru muzikál a odporučil by som preto venovať tejto časti väčší priestor.

V druhej kapitole študentka s využitím nadobudnutých teoretických znalostí analyzuje film *La la Land*. Hoci by sa Ida Ralevská mohla pre budúcnosť vyvarovať subjektívnym tvrdeniam a prílišnému ospevovaniu obľúbeného filmu, túto kapitolu považujem za zvládnutú. Oceňujem najmä prácu so sekundárnymi zdrojmi a ich hĺbkovú analýzu, z ktorej autorka indukuje základné atribúty štruktúry muzikálu a ďalšie špecifiká skúmaného žánru. Takisto kladne hodnotím rozsah tejto kapitoly.

V závere nám autorka prináša exkurz do procesu tvorby vlastného tanečného filmu *TERNO*, v ktorom uplatňuje nadobudnuté znalosti. Kapitole škodia zbytočné opisy (či už deja, alebo zrejmých postupov výroby filmového diela) a taktiež príliš časté odvolávanie sa na „študentské podmienky“. Napriek tomu však Ida Ralevská dokazuje, že sa jej podarilo efektívne pretaviť získané vedomosti do svojej praktickej tvorby. Zároveň šikovne porovnáva vlastné kreatívne postupy s prístupom profesionálnych tvorcov, čím nám zdôvodňuje svoje rozhodnutia pri výrobe filmu *TERNO*.

Verím, že autorkine postrehy na tému muzikálovej tvorby nájdu uplatnenie aj v jej budúcich filmoch, čím by skúsenosť z teoretickej práce získala svoje opodstatnenie.

Otázky k obhajobě (výhrady, připomínky, náměty, atd):

Ako hodnotíte vývoj muzikálu, či tanečního filmu v české kinematografii po roku 1989?

Návrh klasifikace: **C (dobře)**

V Bratislavě, dne 31.5.2019

MgA. Martin Velič

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se vymažte